

TER OVERDENKING....

door O. Vossema

Op twee gedachten hinken?

De profeet Elia (= mijn God is de HEERE) vraagt dat aan de 850 dienaars van afgoden die op zijn verzoek samengekomen zijn op de berg Karmel.

1 Koningen 18, vers 21: “Hoe lang hinkt u nog op twee gedachten? Als de HEERE God is, volg Hem, maar als het Baäl is, volg hem! Maar het volk antwoordde hem niet één woord”.

Wat een slappelingen, denk ik dan.

Daar sta je dan met de mond vol tanden met 850 mannen tegenover de ene profeet van de Heere God.

Hinken dat is twijfelen en niet normaal lopen. Je hinkt op één been bij de ene gedachte en je hinkt op het andere been als je weer overheelt naar andere gedachten.

Hinken is wankelen en labiel zijn, want je ligt zo om. Je kunt veel beter met beide voeten op de grond staan.

Welke grond? De vaste grond die we in Christus vinden. Er is een lied met deze tekst en dat is een prachtige stabiele waarheid:

Ik heb de vaste grond gevonden.

Waarin mijn anker eeuwig hecht.

De dood van Christus voor de zonden.

Van eeuwigheid als grond gelegd.
(440 Liedboek der kerken)

En als die ene profeet van de Heere God dan vraagt hoe het nou eigenlijk staat, zwijgt de hele kliek met hinkepoten. Hun geweten gaat spreken, want ze weten heus wel wie

er tegenover hen staat en waarom het al ruim drie jaar lang niet regent en er zelfs geen dauw is.

Maar de Heere God heeft, zoals altijd, de regie bij monde van Elia en het eind van deze indringende gebeurtenis is, dat de 450 profeten van Baäl allemaal gedood worden in de beek Kison kronkelend/draaiend). Wat een drama en wat triest en stom om op twee gedachten te blijven hinken, terwijl de Heere God Zich steeds weer zo nadrukkelijk manifesteert.

En de Bijbelse boodschap is toch zo eenvoudig. Het begint al in Deuteronomium 30: “Kies dan het leven opdat u leeft, u en uw nageslacht” (vs. 19). En ook Jozua houdt het volk voor: “Kies voor u heden wie u dienen zult ...”. En hij besluit met de woorden: “Maar wat mij en mijn huis betreft, wij zullen de HEERE dienen” (Joz. 24:15). Het gaat nooit om begrijpen, maar steeds over geloven, aanvaarden en koesteren, en daarna danken. En laten we vooral niet vergeten wat Johannes schrijft aan mensen van

vlees en bloed zoals u en ik in 1
Johannes 5, vers 20: “En wij weten
dat de Zoon van God gekomen is en
ons het verstand heeft gegeven om
de Waarachtige te mogen kennen, en
we zijn in de Waarachtige, namelijk

in Zijn Zoon, Jezus Christus. Die is
de waarachtige God en het eeuwige
leven”.
Maar met de heldere toevoeging:
“Lieve kinderen, wees op uw hoede
voor de afgoden. Amen”.

XX